

ani k tomu, že jde o předpis výjimečný, jehož extensivní výklad nebo přenášení na případy jím neupravené je již podle všeobecných zásad interpretačních vyloučeno.

Je sice pravda, že základní tendence obecního zřízení směřuje k tomu, aby k usnesení obecního zastupitelstva dojíti mohlo a aby k němu došlo, z toho však neplyne, že by této tendenci měla ustoupiti zřejmá opačná vůle zákonodárcova, jako je tomu v případě § 48 ods. 1 ob. zř., požadujícího k platnosti usnesení obecního zastupitelstva, pokud není výslovně stanoveno jinak, většinu nadpoloviční.

Z těchto důvodů neshledal nss ve výroku žal. úřadu, že ve schůzi městského zastupitelstva z 24. května 1929 nebylo ohledně presentace nového děkana vůbec učiněno platné usnesení, vytykane nezákonnosti ani porušení presentačního práva stěžující si obce.

Č. 9626.

Řízení správní: * Ústřední úřad nemůže podle čl. 8 odst. 4 zák. č. 125/27 in merito rozhodovati o opravném prostředku proti rozhodnutí druhé stolice, datovanému před 1. prosincem 1928, avšak doručenému teprve po 1. prosinci 1928, a to ani tehdy, když k rozhodnutí tomu bylo připojeno právní poučení o přípustnosti dalšího opravného prostředku.

(Nález ze dne 27. ledna 1932 č. 1105.)

V ě c : Obec Z. (adv. Dr. Vítězslav Randula z Brna) proti ministerstvu zemědělství (za zúč. s.-ský cukrovar, akc. spol. v B. adv. Dr. Alois Pražák z Brna) o znečišťování vody řeky L. cukrovarem s.-ským.

V ý r o k : Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y : Zsp v Brně rozhodnutím z 29. listopadu 1928 nevyhověla odvolání, jež podala stěžující si obec z výměru osp-é ve V. z 8. září 1928, kterým nebylo vyhověno stížnosti obce, ve které oznámila, že ze S.-ského cukrovaru vytéká zapáchající voda, jež ohrožuje zdraví lidí a zvířat a žádala za provedení místního řízení a zjištění okolností v tomto podání blíže uvedených. Rozhodnutí zsp-é bylo podle správních spisů doručeno stěžující si obci dne 18. prosince a S.-skému cukrovaru dne 15. prosince 1928 s poučením, že se z něho lze odvolati k min. zeměd. Nař. rozhodnutím zamítlo min. zeměd. z věcných důvodů další odvolání stěžující si obce, jež z uvedeného rozhodnutí II. stolice bylo k němu podáno.

Maje zkoumati nař. rozhodnutí, uznal nss za nutné zkoumati především z úřední moci otázku příslušnosti žal. min., při čemž uvážil i právní situaci, jaká by vznikla, kdyby se pustil do věcného rozhodování a kdyby ve věci samé dospěl, byť i jen k částečnému zrušení nař. rozhodnutí.

Zkoumaje příslušnost žal. min., zjistil nss ze spisů správních, že nař. rozhodnutí je datováno dnem 10. října 1929 a že bylo st-lce doručeno dne 26. října 1929. Bylo tedy nař. rozhodnutí vydáno již za účinnosti zák. č. 125/27. Za účinnosti organizačního zákona není však již podle čl. 8. tohoto zák. z rozhodnutí zemského úřadu, který — jak tomu bylo v tomto případě — rozhodoval jako úřad odvolací, další odvolání přípustné. Podle toho nebylo žal. min. dne 10. října 1929 již příslušné, aby rozhodovalo v poslední stolici, pokud organizační zákon přípustnost odvolání k min. a tím i příslušnost tohoto min. na dobu přechodnou v platnosti nezachoval.

Podle čl. 8 odst. 4 organizačního zákona zachován jest opravný prostředek podle předpisů dosud platných, jen pokud jde o rozhodnutí vydané přede dnem, kdy organizační zákon nabyl účinnosti. Bylo by tedy v případě dnešního sporu odvolání z rozhodnutí zemského úřadu k žal. ministerstvu přípustné jen tehdy, kdyby rozhodnutí zemského úřadu bylo vydáno přede dnem 1. prosince 1928. Rozhodnutí toto jest sice datováno dnem 29. listopadu 1928, bylo však stranám písemně doručeno teprve dne 15. resp. 18. prosince 1928, tedy již za platnosti organizačního zákona. Rozhodnutí úřední jest však považovati proti stranám za vydané teprve doručením, kdežto až do této chvíle má toliko povahu interní. Tento názor byl nss-em vysloven již opět (srov. nál. Boh. A 4578/25, 3203/24 a jiné) a jest i do vl. nař. o správním řízení č. 8/28 v § 72 odstavci 4 pojat jako výslovná norma. Ježto tedy ani přechodným ustanovením čl. 8 odstavce 4 tohoto zák. příslušnost žal. min. vydati nař. rozhodnutí kryta není, a nss rozhodnutí úřadu nepřislušného věcně přezkoumávati nemůže, bylo by nař. rozhodnutí zrušiti pro nepřislušnost žal. min.

Ze spisů správních, zejména z rozhodnutí zemského úřadu z 29. listopadu 1928 je však patrné, že k tomuto rozhodnutí bylo připojeno právní poučení, podle něhož lze se z tohoto rozhodnutí odvolati k min. zeměd. Poučení toto jest však podle toho, co bylo řečeno, nesprávné. Byl tedy žal. úřad povinen k tomuto nesprávnému právnímu poučení přihlídnouti a postarati se o to, aby straně dostalo se poučení správného. Povinnost tato vyplývá již z ustanovení § 71 odstavce 2 vl. nař. č. 8/28, i kdyby bylo lze míti za to, že zák. č. 101/1896 ř. z. jest také po této stránce zrušen vl. nař. č. 8/28. V tomto opomenutí žal. úřadu spočívá podstatná vada řízení, která již sama o sobě musila vésti ke zrušení nař. rozhodnutí podle § 6 zák. o ss.

Č. 9627.

Zaměstnanci veřejní: * Činovní ve smyslu platového zákona č. 103/26 není součástí pensijní základny podle § 154 plat. zák.

(Nález ze dne 28. ledna 1932 č. 1.180.)

Věc: Bohumil B. v Praze (adv. Dr. Emíl Bayerle z Prahy) proti ministerstvu vnitra o stanovení pensijní základny.